

Στήκετε και κρατείτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
Β' Θεσσαλονικεῖς (Κεφ. Β' σιχ. 15)

Ἡ ΦΩΝΗ τῆς Ὁρθοδοξίας

ΕΒΔΟΜΗ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 6 Ἰουνίου 1960 (Π.Ο.Η.)
"Ετος ΙΘ'—'Αριθ. 340 Τιμή Φύλλου Δρχ. 1

ΕΚΔΟΣΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Γ.Ο.Η.

Γραφεία : 'Οδὸς Κάνιγγος 32 Τηλ. 622.953 — 'Αθήναι

Διευθύνεται ὑπὸ 4μελοῦς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

'Εξάμηνος δρχ. 15.—'Ετησία δρχ. 30
'Εξωτερικοῦ : 'Εξαμ. δολ. 2.—'Ετησία δολ. 4

ΛΟΙΠΟΝ;

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον διεξετραγωδήσαμεν τὴν κατάστασιν καὶ ἐπεσημάνσαμεν τὸ σημεῖον κατευθύνσεως. Εἶναι γνωστὸν ποῦ βαδίζουν οἱ ἡγέτοι τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας!

Τὴν κατάστασιν αὐτήν, ἀντιληπτὴν ἄλλωστε καὶ διὰ τοῦ πλέον ἀδυνάτου καὶ μυωπικοῦ ὀφθαλμοῦ, διεπίστωσαν καὶ ἄλλοι καὶ οὕτω πανελλήνιος κραυγὴ ἀγανακτήσεως καλύπτει τὸν χῶρον τῆς πατρίδος μας. Ἡ μαχητικὴ ἐφημερίς «Σπίθα» μὲ τὸ ἄρθρον τῆς «'Ανάξιος», οἱ παλαίμαχοι «Τρεῖς Ἱεράρχαι» μὲ τὸν καταπέλτην «Σκότος ἐπάνω τῆς Ἀβύσσου», τὸ «Ἔθνος» μὲ σθεναρὰν γραμμὴν τοῦ διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἡ «Ἐλευθερία» μὲ τὸ ἐκρηκτικώτατον «Ἡ Ἐκκλησία», ἵνα εἰς αὐτὰ ἀρκεσθῶμεν, δίδουν τὸ μέτρον τῆς λαϊκῆς ἀγανακτήσεως καὶ ἐκφράζουν τὴν ἰσχυράν νοσταλγίαν τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου.

Μετὰ τὴν διαπίστωσιν ὅμως αὐτὴν γεννῶνται πλέον ὀδυσώπητοι ὑποχρεώσεις εἰς ὅσους πιστεύουν εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ἀναγνωρίζουν τὸ βάθος καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας.

Περιθώριον ἀδιαφορίας δὲν ὑπάρχει. Ὁ πλέον ἐπικίνδυνος σύμμαχος τῆς θλιβερᾶς αὐτῆς κρίσεως εἶναι ἡ ἀδιαφορία. Ἐὰν ἀπεφάσιζε ὁ Διάβολος νὰ προωθήσῃ μέχρι τῶν πρώτων γραμμῶν τῆς ἀγωνιζομένης Ὁρθοδοξίας ὄργανα διὰ τὸ ἀπαίσιον καταλυτικὸν τοῦ ἔργου, ἀσφαλῶς θὰ ἐπεστράτευε τοὺς ἀδιαφόρους. Ὁ ἄνθρωπος ποῦ κοιμᾶται ὀρθος, ἐνῶ οἱ ἐχθροὶ ἀγρυπνοῦν, καὶ χασμάται, ὅταν ἐκεῖνοι ἔχουν ἤδη ἐκστα-

σιασθῇ ἀπὸ τὸν πυρετὸν τῆς μάχης, δὲν χρειάζεται νὰ εἶναι προδότης ἢ χυδαῖος διὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν καταστροφὴν. Ἡ νωχελικὴ τοῦ ἀδιαφορίας ἀρκεῖ!

Ἐὰν φλόγες οὐρανομήκεις εἶχον περιζῶσει τὴν οἰκίαν μας, τί θὰ ἐκάμναμεν;

Αὐτὸ ἀκριβῶς καλούμεθα νὰ πράξωμεν καὶ σήμερον, ὅτε ἀπειλεῖται ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν πλέον ἐπικίνδυνον θάνατον, τὸν θάνατον τῆς θρησκευτικῆς ἀσφυξίας, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐπισυμβάντων καὶ ἐπισυμβαλλομένων θλιβερῶν περιστατικῶν!

Μὲ τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἀπευθυνόμεθα κυρίως πρὸς τὰ μέλη τοῦ ἡμετέρου κινήματος. Ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐκκλησιαστικῶν γεγονότων ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ ἐντεῶθεν δικαιώνει ἀπολύτως τὴν θέσιν μας· δὲν μᾶς ἀπαλλάσσει ὅμως καὶ τῶν εὐθυνῶν.

Καλούμεθα σήμερον νὰ συμβάλωμεν θετικῶς εἰς τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ βίου. Μιάτοιαύτη ὅμως ἀποστολὴ δὲν ἐξαντλεῖται μὲ τὴν ἀξιέπαινον καὶ δικαιολογημένην τακτικὴν μας νὰ ἀπέχωμεν ἐροτολογικῶς 13 ἡμέρας ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας! Ὁχι! Ἀπαιτοῦνται καὶ ἄλλα πράγματα. Πρέπει τὸ κίνημά μας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως στελεχῶν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως μορφῆς νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἀγιότητα τοῦ βίου καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς πορείας. Τὸ κίνημα αὐτό, ποῦ ἀπέρρευσε ἀπὸ τὰ ἀγνὰ βάθη τοῦ λαοῦ καὶ ἐξεδηλώθη ὡς ἀντίστασις κατὰ τῆς ἀποπείρας ἐν γένει τοῦ ἐκδοτικισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει νὰ γίνῃ σκο-

Ἡ ομάδα τοῦ ἀγαταπονήτου Ἀρχ. Πατρὸς Μοντ. Τσα-
λούπη ἐν τῇ Ι. Ναῷ Κοιμήσεως Θεοτόκου Πειραιῶς εἶναι
ἐμφανὲς ἐκ τῆς ἀνωτέρω σαγμῆς. Τὰ παιδάκια αὐτὰ εἴ-
ναι ὁ κατηχητικὸς κερπὸς τοῦ ἔτους.

πὸς ἱερός καὶ ὄχι εὐτελὲς πρόσχημα ἀλλοτρίων ἐπιδιώξεων!

Ἡ Ὁρθοδοξία δὲν εἶναι ἀπλοῦς ὁρος δυνά-
μενος νὰ ἐκφρασθῇ μὲ τὴν προχειρότητα ὁρι-
σμοῦ τυχόντος ἀντικειμένου, ἀλλὰ πνεῦμα καὶ
ζωή. Καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ πρέ-
πει βαθέως νὰ διαποτίσουν τὸ κίνημά μας.

Μὲ θάρρος θὰ πρέπει νὰ εἰπώμεν πρὸς τὸν
ἀπογοητευμένον τοῦ αἰῶνος μας «Ἐρχου καὶ
ἴδε». Τί ὅμως θὰ ἐπιδείξωμεν, ὅταν ἔλθῃ, διὰ
νὰ ἴδῃ;

Ὁ χρόνος καὶ ἡ ἀνθρωπίνῃ συμβατικότης ἐ-
ζημίωσαν κάπως τὸ κίνημά μας! Διαιτῇ νὰ τὸ
ἀποκρύψωμεν; Εἰς τὰς σημερινὰς ὁμῶς κοσμο-
γονικὰς στιγμὰς, ὅπου τὸ πᾶν σεῖεται, θὰ πρέ-
πει καὶ αὐτὸ νὰ ἀνέλθῃ εἰς ἐπίπεδον ὕψηλόν,
διὰ νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν δικαίωσιν τῆς Ὁρθο-
δοξίας, ὑπὲρ ἧς διατείνεται, ὅτι ἀγωνίζεται.

Πρὸς τοῦτο κολοῦμεθα ἅπαντες, κληρικοὶ
καὶ λαϊκοὶ νὰ προσέξωμεν ἰδιαιτέρως τὸν ἐσω-
τερικόν μας καταρτισμόν. Εἰλικρίνεια προθέ-
σεων, οὐσιαστικὴ ἀγιότης βίου, προσοχή, ἀγά-
πη, προσευχὴ καὶ ὅλα ἐν γένει ὅσα συνιστοῦν
μὴν κατάστασιν πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνω-
τερότητος.

Καὶ καὶ ὅπιν ἀγωνιστικὸν φρόνημα μὲ συνέ-
πειαν!

Τὸ νὰ εἶμαι παλαισημερολογίτης καὶ δι' αὐ-
τοῦ νὰ δικαιολογῶ τὴν ἀπόστασίν μου ἀπὸ
τὴν Κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν σημαίνει φαιδρότη-
τα μὲ ἐμπορικὸν ἐπίκεντρον! Στήνω τὸ τσαν-
τῆρι μου κάπου, παύω νὰ μνημονεύω τὸν οἰκεῖ-
ον μητροπολίτην, συγκεντρώνω γύρω μου μερι-
κοὺς εὐσεβεῖς καὶ πέραν οὗτοῦ κάθομαι καὶ
τρώγω καὶ πίνω!

Ὁρατοῦς ἀγών!

Ἡ θὰ ἔχω συνείδησιν καὶ ἐπίγνωσιν μίας
μαχητικῆς συναρτήσεως μὲ κάποιο κέντρον, τὴν
Ἐκκλησίαν. Ἐπιτροπὴν ἐν προκειμένῳ, ἢ θὰ ἐξα-
πατῶ δικαιολογῶν τοὺς ἀφελεῖς ἐν ὀνόματι κά-
ποιας ἰδέας, τὴν ὁποίαν πιστεύω τόσο, ὅσον

ὁ Βουδδιστὴς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου!

Καταρτισμός ἐσωτερικός, μαχητικὴ συνείδη-
σις καὶ συνεργασία μὲ πάντας, ὅσοι παραλλή-
λως νοσταλγοῦν τὴν ἐξυγίανσιν τῆς Ἐκκλησίας!
Ἴδου τὸ τρίπτυχον τῶν ὑποχρεώσεών μας.

Πέραν αὐτῶν δὲν ὑπάρχει χω. ος δι' ἰδεολό-
γους. Πέραν αὐτῶν ἀρχίζει ἡ περιοχὴ τοῦ τυ-
χοδιωκτισμοῦ καὶ τῆς ἐμπορεύσεως τοῦ ἀφορο-
λογήτου εἴδους, ποῦ λέγεται εὐσέβεια!

Ἀλλὰ δι' αὐτοὺς ἀκριβῶς ὁ Κύριος ἔχει ἐ-
τοιμάσει τὸ φραγγέλιον τῆς ὁργῆς Του, διότι με-
ταβάλλουν τὸν οἶκον τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς,
εἰς οἶκον ἐμπορίου!

Καὶ ἡ ὁργὴ ἐπιπίπτει ἄνευ οἴκτου!

Ἡ ἑορτὴ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν
λαϊψάνων τοῦ Μεγαλομάρτυρος

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ

Εἰς ἐκ τοῦ νέφους τῶν μορτύρων τῆς ἡρωϊ-
κῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Πρωτῶς ἀνε-
φάνῃ εἰς τὴν ἱστορίαν, δι' αὐτὸ ὅμως καὶ δε-
σπάζει εἰς τὴν κορυφογραμμὴν τῆς.

Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων χριστιανός. Τὴν πίστιν
ἐθύλασε μὲ τὸ μητρικὸν γάλα. Ἡ στρατιωτικὴ
τοῦ ζωὴ εἰς τὸν σιδηρόφροκτον μηχανισμόν τῆς
ρωμαϊκῆς λεγεῶνος δὲν τὸν ἐκλόνισε. Ἀντιθέ-
τως ἐθεμελιώθη σταθερωτέρα ἡ πίστις του, ὅτι
μόνον ὁ Χριστιανισμός θὰ σώσῃ τὸν κόσμον.

Ὁ Θεόδωρος κατὰ τὸν διωγμὸν ποῦ ἐξαπέ-
λυσε ὁ Λικίνιος ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν εὐρέ-
θη μὲ τὸ μέρος τῶν διωκομένων. Εἰς μάτην ὁ
εἰδωλόατρης Βασιλεὺς ἀγωνίζεται νὰ τὸν πεί-
σῃ. Εἰς μίαν ὁμῶς στιγμὴν ὁ μάρτυς προσποι-
εῖται ὑποταγὴν. Ὁ Λικίνιος ἐπτερώθη ἀπὸ ἁ-
γαλλίαςιν. Στέλλει εἰς τὸν Θεόδωρον πλούσια
δώρα. Ὁλόκληρον τὸ δωδεκάθεον τοῦ Ὀλύμπου
εἰς χρυσὰ ἀγαλμάτια. Ὁ Θεόδωρος τὰ συντρι-
βει καὶ τὰ διανείμει εἰς τοὺς πτωχοὺς.

Τὸ χρυσίον τοὺς ἦτο ἀρκετὸν διὰ νὰ ζήσουν
πολλοὶ δυστυχεῖς.

Τὴν ἐπαύριον ἡ ἀγορὰ ἔγεμε ἀκρωτηριασμέ-
νων μελῶν τῶν εἰδωλίων ἐκτεθημένων πρὸς πώ-
λησιν.

Ὁ ἀσεβὴς Λικίνιος δὲν ἤμποροῦσε ν' ἀφίσῃ
χωρὶς ἀπάντησιν τὸν ἐξευτελισμόν του. Διέταξε
φρικτὰ μαρτύρια καὶ σταυρικὸν θάνατον.

Ὡς γνωστὸν ὁ σταυρικὸς θάνατος, τὸν ὁ-

«Χριστιανικὴ Ἐπιστήμη»

Μετὰ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ χαιρετίζομεν τὸ νέον
μαχητικὸν ἐντυπον «Χριστιανικὴ Ἐπιστήμη» (ἐκδιδό-
μενον ἐν Βόλφ) ὅπερ «εἰσέρχεται εἰς τὸν δημοσιογραφι-
κὸν στίβον μὲ τὴν ἀγαθὴν καὶ γλυκερὰν ἐλπίδα τῆς συμ-
βολῆς αὐτῆς εἰς τὴν ἀνόρθωσιν πάσης χριστιανικῆς, ἐ-
πιστημονικῆς καὶ ὁμοῦς ἀντιλήψεως». Εὐχόμεθα εἰς
τὴν νέαν ἐν τύποις ἀδελφὴν, ὅπως πραγματοποιήσῃ τὸν
ὡραῖον καὶ ὑψηλὸν σκοπὸν, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἑλληνικῆς
κοινωνίας, τὴν ὁποίαν δηλητηριάζουν καθ' ἐκάστην
(διὰ τοῦ μορφῶν περιοδικοῦ καὶ ἐφημερίδων) πλάνη, ἀσε-
βεια, ἀνηθικότης. Ἐχομεν πάντα λόγον νὰ πιστεύωμεν,
ὅτι ἡ «Χριστιανικὴ Ἐπιστήμη» θὰ ἀγωνισθῇ εὐδελως
καὶ ἐπιτυχῶς, διότι διευθύνεται ἀπὸ τὸν ἐκλεκτὸν καὶ
ἐμπνευσμένον ἐπιστήμονα καὶ ἀγωνιστὴν κ. Δημήτριον
Παυλῆν.

ποῖον καθηγίασε ὁ Κύριος, ἦτο ἀτιμωτικός θάνατος διὰ τοὺς δούλους.

Ὁ μάρτυς ἐν ἀπολύτῳ ψυχικῇ ἀγαλλιάσει ἀπευθύνει λόγους πίστεως καὶ ἀγάπης ἀκόμη καὶ πρὸς τοὺς δημίους του. Ἡ πύλη πρὸς τὸν οὐρανὸν διὰ τὸν μάρτυρα ἠνοίχθη. Τὸ 320 ἦτο ἔτος τοῦ μαρτυρίου του. Ἦτο τὸ τέλος τῆς ζωῆς τοῦ σώματός του. Τὸ πνεῦμα του ὅμως ἔκτοτε μεσουρανεῖ ὡς ἀστήρ πρώτου μεγέθους εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς πίστεώς μας.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΗ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

*Τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ
Συμβόλου τῆς πίστεως*

Τὸ Δεύτερον ἄρθρον τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως λέγει: «Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα... οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ κ.τ.λ.».

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἁρθρου τοῦ Συμβόλου προσυπακούεται τὸ «Πιστεύω» ὥστε νὰ ἐμφαίνεται, ὅτι ὁ Πιστὸς «πιστεύει καὶ ὁμολογεῖ» συμφώνως πρὸς τὸν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου λέγοντος: «καρδίᾳ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν» (Ρωμ. Ι'. 10).

Ἐκ πολλῶν ἐρητῶν τῆς Ἀγίας Γραφῆς παρέλαβον καὶ συνέθεσαν τὸ Δεύτερον ἄρθρον τοῦ Συμβόλου οἱ Ἅγιοι Πατέρες: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου (ΙΣΤ'. 16) ὁμολογοῦντος τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου καὶ λέγοντος: «Σὺ εἰ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος». Ἐκ τῆς Πρώτης πρὸς Κορινθίους (Κεφ. Η'. 6) ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου λέγοντος: «εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός». Ἐκ τῆς μαρτυρίας Ἰωάννου τοῦ Προδρομοῦ λέγοντος: «Κἀγὼ ἐώρακα καὶ πεπίστευκα, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ» (Ἰωάν. Α').

Ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Κατήχησις ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ Β' ἁρθρου τοῦ ἁγίου Συμβόλου τῆς Πίστεως λέγει τὰ ἑξῆς: «Ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός, κατὰ τὸ β' ἄρθρον τοῦ ἁγίου Συμβόλου, εἶναι τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνάναρχος μὲ τὸν προάναρχον αὐτοῦ Πατέρα, ὡς πρὸ αἰώνων ἐξ αὐτοῦ γεννηθείς, οὐχὶ ποιηθείς ὁμοούσιος δὲ καὶ σύνθετος τοῦ Πατρὸς, καὶ παντοδύναμος καὶ παντογνώστης καὶ πανταχοῦ παρὼν, καὶ κύριος τοῦ παντός· δι' αὐτοῦ ἐνημιούργησεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ λέξις Ἰησοῦς σημαίνει Σωτήρ, καθὼς ἡρμήνευσε ταύτην ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ εἰπὼν πρὸς τὸν δίκαιον Ἰωσήφ: «Τέξεται δὲ Υἱὸν (ἢ Παρθένος Μαριὰ) καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν» (Ματθ. Α'. 21). Ἡ δὲ λέξις Χριστὸς σημαίνει: κεχωρισμένος, ἀλειμμένος· διότι εἰς τὸν Παλαιὸν Νόμον οἱ Ἰερεῖς, οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ Προφῆται ἐχρόντο μὲ ἔλαιον, καὶ δι' αὐτὸ ἐλέγοντο «Χριστοὶ Κυρίου». Εἶπεν ὁ Χριστὸς καὶ τὰ τρία ταῦτα

«Ἀπὸ τοὺς ἡμεροδείκτας τοῦ 1960 ποὺ ἐφιλοπύνησε ὁ ἐξ Ἁγίου Ὁρους σεβαστὸς Πατὴρ Ἀντώνιος Μουστάκας».

ΤΟ ΑΛΛΣ ΕΜΩΡΑΝΘΗ;

Αἱ τελευταῖαι χειροτονίαι Ἐπισκόπων ὑπὸ τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας ἀπετέλεσαν ἓνα κρίκον ἀκόμη εἰς τὴν ἀλυσὸν τῶν καινοτομιῶν. Κατὰ πόσον ἡ ἡγεσία τῶν καινοτόμων δοκιμάζει ἱκανοποιῆσιν ἐκ τῆς ὅλης αὐτῆς υποθέσεως δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν. Εἴμεθα ὅμως ἀκριβεῖς γνῶσται τῆς θυέλλης· ἥτις ἡγέρθη εἰς τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἡ ὁποία ἀντὶ νὰ κοπᾶσθαι διογκοῦται ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέραν. Τὰ σχόλια καὶ τὰ κύρια ἄρθρα τοῦ πολιτικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ τύπου ἀπηχοῦν τὴν ὀργὴν κάθε Ἑλληνας.

Ἡμεῖς δὲν ὀργιζόμεθα. Ἐχομεν ὅμως τὴν ἀπορίαν νὰ πληροφορηθῶμεν τὰ ἑξῆς: Πόσοι ἀπὸ τοὺς κατωτέρω κανόνες ἐτηρήθησαν, τηροῦνται ἢ θὰ τηρηθοῦν ὑπὸ τῶν νεοχειροτονηθέντων Ἐπισκόπων;

Διότι εἰς Ἐπίσκοπος ὀφείλει:

- 1) Νὰ τηρῇ πάντας τοὺς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας.
- 2) Νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς προϊσταμένας του πνευματικὰς ἀρχάς.
- 3) Νὰ κυβερνήσῃ μὲ πραότητα τὴν Ἐπισκοπὴν του.
- 4) Οὐδένα νὰ δωροδοκῇ ἢ ἄλλως πως νὰ ἐπηρεάσῃ διὰ νὰ ἐκλεγῇ ἐπίσκοπος.
- 5) Οὐδὲν νὰ πράξῃ ἐναντίον τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας.
- 6) Νὰ συμμετάσχῃ εἰς σύνοδον ἐπισκόπων ὅταν κληθῇ.
- 7) Νὰ πιστεύῃ εἰς τὸ μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας ὅπως τὸ διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.
- 8) Νὰ διατελέσῃ πιστὸς εἰς τὸν ἡγέμονα τῆς Χώρας.
- 9) Νὰ κρίνῃ κατὰ συνείδησιν.
- 10) Νὰ συμπεριφέρεται πρὸς πάντας μὲ πραότητα.
- 11) Νὰ τηρῇ τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ νὰ ἀποκηρύξῃ κάθε τι ξένον πρὸς αὐτήν.
- 12) Νὰ κυβερνήσῃ τοὺς μοναχοὺς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.
- 13) Νὰ συμπληρώσῃ τὰς ἀναγκαίας Ἐκκλησιαστικὰς θέσεις.
- 14) Νὰ εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐπισκοπικὴν του ἐπαρχίαν.
- 15) Νὰ προφυλάξῃ τὸν λαὸν ἀπὸ αἱρέσεις, πλάνας καὶ δεισιδαιμονίας.
- 16) Νὰ μὴ ἀναμειγνύεται εἰς κοσμικὰς υποθέσεις.
- 17) Νὰ ἐργασθῇ διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας.
- 18) Νὰ καθαιρεῖται ἂν πράξῃ κάτι παρὰ τοὺς κανόνες.
- 19) Νὰ ὀρκισθῇ ὅτι θὰ τηρῇ ταῦτα μέχρι τέρματος τοῦ βίου του.

Ἀπὸ τὴν φιλανθρωπικὴν κίνησιν.

Ἡ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΣ ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ «ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΟΔΗΓΗΤΡΙΑΣ».

Ἀκούραστες οἱ κυρίες καὶ δεσποινίδες τῆς ὁργάνωσης «Παναγίας Ὁδηγήτριας» ὠργάνωσαν καὶ ἐφέτος τὴν λαχειοφόρο τους ἀγορὰ στὸ Πειραιῖκὸ Σχολεῖο Μπουρούνη, ποὺ παρεχωρήθη μὲ τὴν φροντίδα τοῦ καθηγητοῦ Θεολόγου κ. Σταύρου Καραμήτσου. Χίλια δυὸ ἀντικείμενα εὑρίσκει κανεὶς στὰ καλαίσθητα τραπέζια τῆς ἀγορᾶς. Δὲν ἔλειψε καὶ ἡ καθιερωμένη λοταρία, ποὺ εἶχε σκοπὸ τὴν κλήρωσι ἀντικειμένων μεγαλυτέρως ἀξίας, οὔτε καὶ τὸ ψάρεμα γιὰ μικροπραγματάκια, ποὺ ὥστόσο χάριζαν ἕνα χαρούμενο αἶσθημα προσμονῆς σ' αὐτόν..... ποὺ ψάρευε!

Προσῆλθον ἀρχετοὶ ἀπ' τὴν Ἀθήνα καὶ Πειραιᾶ καὶ ὁ χῶρος τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο σημεῖο συναντήσεως πολλῶν, ποὺ οἱ ἀποστείλεις καὶ οἱ συνθῆκες ἐργασίας τοὺς εἶχαν γιὰ καιρὸ χωρίσει.

Κατὰ τὸ ἀπόγευμα ὅλοι μὲ ἰδιαίτερα χαρὰ ἐχαιρέτησαν τὴν εἴσοδο τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Προέδρου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, πατρὸς Ἀκακίου. Καὶ ἄλλες φορές ἔχουμε γράψει, ὅτι ὁ πατὴρ Ἀκάκιος δὲν εἶναι μόνον ἀπὸ τοὺς μαχητικούς πρωτεργάτας τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ἡ ἐνσάρκωσι τοῦ ἀγῶνος θὰ ἐλέγαμε, ἀλλὰ εἶναι καὶ ὁ στοργικὸς καὶ εὐγενὴς κληρικὸς, ποὺ ἀκτινοβολεῖ ἀγάπη καὶ εὐπροσηγορία. Τὸν συνώδευε ὁ ἀκούραστος Γραμματεὺς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, πατὴρ Χρυσόστομος Κιούσης καὶ ἄλλοι τινές. Ἡ παρουσία τῶν κληρικῶν μας εἰς τὴν φιλανθρωπικὴν αὐτὴν ἀγορὰν ἐτόνισε τὴν Ἐκκλησίαν, σημασία τοῦ γεγονότος καὶ ὑπεγράμμισε τὴν ἀγαστὴ συνεργασία μεταξὺ λαϊκῶν καὶ κληρικῶν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Ἐκκλησίας, δραστηριότητος.

Ἀξίζει νὰ τονισθῇ, ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποῖαν τόσον ἀποτελεσματικὰ ἀσκοῦν τὰ μέλη τῆς «Παναγίας Ὁδηγήτριας» εἶναι σημαντικὴ.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν περιφορὰν τῆς εἰκόνης τοῦ Πανηγυρίζοντος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Τρίμη.

Λόγια κανεὶς ἀκοῦη πολλὰ καὶ παχειὰ δύσκολα ὅμως συναντᾷ τὴν ἀπλοχερίαν τῆς ἀγάπης. Κι' ὅμως αὐτὴ ἡ ἀπλοχερία ἀποτελεῖ τὸ κεντρικώτερο ἰδανικὸ τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ σφοῦγισμα τῶν δακρύων τῆς χήρας, τοῦ ὄρφανοῦ, ἡ ἀνακούφισις τοῦ πονεμένου, ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἀδυνάτου, ἡ θεραπεία τοῦ ἀρρώστου εἶναι ἔργα ἱερώτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη κενὴ ἐκδήλωσις, γεμάτη ἀλαζονεία καὶ κούφια τυπικότητα. «Δεῖξον μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων» φωνάζει ὁ Ἅπ. Ἰάκωβος.

Γι' αὐτὸ τὸ ἔργον τῆς «Παναγίας τῆς Ὁδηγήτριας» θὰ συγκινῇ, γιατί εἶναι βαθιὰ ἀνθρώπινο· δὲν ἔχει σκοπὸ τὴν ρεκλάμα. Συνεστήθη ἀπὸ ἐπιθυμία τοῦ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου μας καὶ ἔχει σκοπὸ τὴν ἀνακούφισι τῶν πονεμένων τῇ Ἐκκλησίας μας.

Στὸ πρόσωπο τῆς εὐγενικῆς καὶ ἀκούραστης προέδρου κ. Μαρίας Παπαμακαρίου χαιρετίζουμε μὲ σεβασμὸ καὶ ἐκτίμησι τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. καὶ ὅλες τὶς κυρίες καὶ δεσποινίδες, ποὺ μᾶς θυμίζουν τὴν εὐλογημένην δρᾶσιν τῆς Ταβιθάς ἀπὸ τὴν πρώτη ἀποστολικὴ Ἐκκλησία.

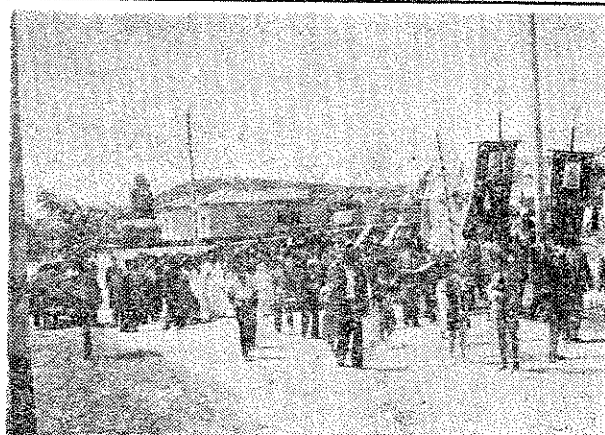
ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ

Τὴν 11ην τοῦ παρόντος μηνὸς Ἰουνίου (Π.Ο.Η.) πανηγυρίζει τὸ ἐν Βορρυμπόπῃ Ἱεροσκήριον ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ.

Ἄφ' ἑσπέρας θέλει ψαλῇ ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ κατανυκτικῶς τὴ ἀγρυπνία μετ' ἀρτοκλασίας καὶ Θεοῦ Κηρύγματος, τῇ συμμετοχῇ πολλῶν ἱερῶν μας καὶ καλλιφώνων ἱεροψαλτῶν μας.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὁθεν νὰ συνεορτάσωσι, δύνανται νὰ μεταβῶσι διὰ τῶν λεωφορέων Βορρυμπόπης ἢ Βασιλικοῦ Κτήματος.

Ἀφειτηρία ἀπὸ τὴν Πλατεῖα Κάνιγγος.

Μία ἄλλη στιγμὴ ἐκ τῆς περιφορᾶς τῆς εἰκόνης ἐν Παναγίᾳ κατὰ τὴν εὐχρὴν τῶν Ἀγίων Πατέρων. Εἰς τοιαύτας στιγμὰς ἀποκαλύπτεται τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ ἀπήχσις τῆς Ὀρθοδοξίας.

ΟΙ ΣΤΑΥΡΩΤΑΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΑΥΡΩΤΑΙ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Οἱ πρῶτοι ἀνήκουσιν εἰς τὸν περιούσιον λαὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Ἰουδαϊκόν.

Οἱ δεύτεροι ἀνήκουσιν εἰς τὸν νέον περιούσιον λαὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Ἑλληνικόν.

Ὁ Ἰουδαϊκὸς λαὸς (ὁ Ἑβραϊκός) ἀνέδειξε τοὺς προφῆτας. Οἱ προφῆται οὗτοι ἐλάλουν ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ προεφήτευσαν τὴν ἔλευσιν τοῦ Σωτήρος τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀνέδειξε τοὺς σοφοὺς τῆς Ἑλλάδος. Οἱ σοφοὶ οὗτοι ἐλάλουν κατ' ἐμπνευσιν τοῦ Θεοῦ. Τῶν σοφῶν τούτων ἀνεδείχθησαν ὡς κορυφαῖοι ὁ σοφὸς Σοφοκλῆς, ὁ σοφώτερος αὐτοῦ Εὐριπίδης καὶ ὁ σοφώτατος ἀνδρῶν πάντων ὁ Σωκράτης. Τούτου διάδοχος ἐπῆρξεν ὁ Πλάτων καὶ ὁ μετὰ τοῦτον Ἀριστοτέλης, οἵτινες διὰ τῶν σοφῶν αὐτῶν συγγραμμάτων ἐξέπληξαν τὸν σύμπαντα κόσμον.

Μετὰ δὲ Χριστὸν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀνέδειξε τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τρισηλίου Θεότητος Βασιλείου τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον χρηματίσαντα Πατριάρχην κατὰ τὴν Βαν Οἰκουμένην Σύνοδον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον. Ἀπαντες οὗτοι ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνεδύσαν τὴν ἑλληνικὴν σοφίαν μετὰ τὴν σοφίαν τοῦ Θεανθρώπου ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ διὰ τῶν διδασκαλιῶν καὶ τῶν σοφῶν αὐτῶν συγγραμμάτων ἐνεβάθυναν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἐκ ταύτης ἠνίλησαν ἐπιχειρήματα πρὸς ἐξάπλωσιν τοῦ φωτὸς τῆς ἀληθείας εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ προπαρασκευάσαν τὸ ἔδαφος διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Ἑπτὰ Οἰκουμένων Συνόδων, αἵτινες διὰ τῶν Κανόνων αὐτῶν τε καὶ τῶν Θείων Ἀποστόλων καὶ θεμελίων ὠκοδόμησαν τὸν Μέγαν πνευματικὸν Οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἦτοι τὴν Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν περὶ

ἧς εἶπεν ὁ Χριστὸς ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Ἀπόστολον Πέτρον ὁμολογήσαντα αὐτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ζώντος. *Σὺ εἰ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς Πέτρας οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς.*

Ἡ Ἐκκλησία αὕτη διὰ τὸ ὁρθὸν καὶ τέλειον αὐτῆς ἀνομάσθη Ὁρθοδοξία.

Τῆς Αἰς Συνόδου συγκροτηθείσης ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος τοῦ ἀπεράντου Βυζαντινοῦ Κράτους Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐπιτυχόντος διὰ ταύτης τὴν ἔνωσιν ὅλων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν εἰς Μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πρὸς τὸν Χριστὸν πίστιν διὰ τῆς ὁμοιομόρφου καὶ ταυτοχρόνου λατρείας αὐτοῦ.

Ἡ ἔνωσις αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως τὸ καθιερωθὲν ὑπὸ τῶν δύο πρώτων Οἰκουμεν. Συνόδων, μετ' ἧς ἐπηκολούθησαν ἑτεραί πέντε Οἰκουμ. Σύνοδοι κατὰ τὴν σαφῆ καὶ ἀλάνθαστον ἐρμηνείαν τῆς προφητείας τοῦ σοφοῦ Βασιλέως Σολομῶντος, δι' ἧς ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς εἰπὼν *«Ἡ Σοφία ὠκοδόμησεν Οἶκον ἑαυτῇ καὶ ὑπήρξε στήλη ἐπὶ αὐτῇ»*.

Κατὰ τὴν Ζην Οἰκουμ. Σύνοδον πατάξασαν ὅλας τὰς αἱρέσεις καὶ τὴν ἱεράτην Εἰκονομαχίαν ἐπεραιώθη ὁ πνευματικὸς οἶκος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐσφραγίσθη, μὴ ἐπιδεχόμενος οὐδεμιᾶς ἀπολιθώσεως ἢ προσθαιρέσεως, ἥτις θὰ ἐπέφερε τὴν πτώσιν αὐτοῦ, ἀλλ' οὔτε καὶ συγκροτήσεως Ὀγδόης Οἰκουμ. Συνόδου διότι αὕτη θὰ ἀντίκειτο εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τοῦ δημιουργήσαντος τὸν σύμπαντα κόσμον ἐν πλήρει ὁμονίᾳ καὶ τάξει εἰς Ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἐβδόμης εὐλογηθείσης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ θεωρηθείσης ὡς ἡμέρας ἀναπαύσεως.

Οὕχ' ἦτον κατὰ παράβυσιν πάντων τῶν ἀνωτέρω ἡ Σειραστὴ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος συμμαχή-

Ἀπὸ τὴν κατανυκτικὴν καὶ συγκινητικὴν πανήγυριν τῶν Ἁγ. Πατέρων ἐν Παιανίᾳ (Λιόπεσι) Ἀττικῆς. Διακρίνονται οἱ : σεβαστὸς πρόεδρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεροπλῆς πατὴρ Ἀκάκιος καὶ ὁ Γρηγοριανὸς αὐτῆς πατὴρ Χρυσόστομος Κιούσης περιστοιχόμενοι ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ἱερέων μας καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἀπὸ τὸ ὄραϊον παράστημα τοῦ Μεσημερίου Θεσπίνης. Τμήμα τοῦ ἀγωνιζομένου μετὰ καρτερία λαοῦ τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

σασα μετὰ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 παρὰ τὸ διάταγμα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ 1923 δι' οὗ ἱκανοποιεῖτο καὶ ἡ Πολιτεία διὰ τὰς διεθνεῖς συναλλαγὰς καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διὰ τὰς Ἀγίας Ἐορτὰς συγκατένευσε τὸ 1924 καὶ ἀπεδέξατο τὰς ἀπὸ πολλοῦ ἀποδοκιμασθείσας δι' ἀναθεμάτων καὶ ἀφορισμῶν προτάσεις τοῦ Πάπα τῆς Δύσεως, δ-
στις ὡς Πύλη Ἀδὸς θὰ δύση ἡμέραν τινα. Μετέθε-
σε τὸ Ὁρθόδοξον ἑορτολόγιον κατὰ 13 ἡμέρας, τὸ
ὁποῖον ἐθεσπίσθη ὡς αἰώνιον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας
καὶ ἐξεμνημόνευσεν εἰς τινὰ ἔτη καὶ τὴν Ἀγίαν Νη-
στείαν τῶν Θεῶν Ἀποστόλων ἀσεβήσασα πρὸς τὴν
ἐπαγγελίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐν
εἵδει πυρῆων γλωσσῶν κατήλθεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
πρὸς αὐτοὺς δι' οὗ ἴδρυσαν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ
Χριστοῦ, ἥς Κεφαλὴ πνευματικὴ εἶναι ὁ Χριστὸς
καὶ οὐχὶ ὁ ἀποστάτης Πάπας. Ἡ μετὰ τὴν αὐτὴν
τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ ἐκμνημόνευσις τῆς Νηστείας τῶν
Ἀγίων Ἀποστόλων, οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ τὴν πα-
ραχάραξιν τοῦ πνευματικοῦ νομίματος τῆς Ὁρ-
θοδόξιας, ἥτις οὕτω πως χάνει τὴν πραγματικὴν τῆς
ἁγίας μεταλίτιπουσας εἰς κακοδοξίαν, συνεπ-ς διὰ
τῶν ἡλίων τούτων δηλ. τῶν προσθαφαιρέσεων ἐγένε-
το ἡ Σταύρωσις τῆς Κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας ἥτοι
αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ Ἑλλήνων Ἀρχιερέων, κα-
τὰ παράβασιν τῆς χαρᾶς τοῦ Χριστοῦ, ὅταν εἶδε
Ἑλλήνας ἐπισκεφθέντας αὐτὸν καὶ ἐρώνησαν εἰπὼν
«*Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου*».

Τὸν πρῶτον περιούσιον λαὸν ὑπεκίνησαν διὰ τὴν
Σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἑβραίων
διότι εἶδον αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον.

Τὸν δευτέρου περιούσιον λαὸ τοῦ Θεοῦ ἔπεισαν
οἱ συμμαχήσαντες μετὰ τῆς ἐπαναστάσεως, ἵνα φα-
νῶσιν ἄρεστοι εἰς αὐτήν, Ἀρχιερεῖς τοῦ 1924 καὶ
ἐπέτυχον τὴν μετατροπὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἥτις ἐπὶ
19 αἰῶνας ἐλάμπρυνε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ,
ἥτοι ἐσταύρωσαν αὐτὸν τὸν Χριστόν, ὃν ἐγνώριζον,
ὡς Θεόν. Ἀλλ' οὗτος θὰ ἀναστήσῃ πάλιν τὴν Ὁρ-
θοδόξον Ἐκκλησίαν Του διὰ τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνι-
κοῦ λαοῦ καὶ ἰδίᾳ ἐκείνου, ὅστις ὀρθοφρονῶν
δὲν ὑπέταξεν ἑαυτὸν εἰς τὴν καινοτομίαν τοῦ Πα-
πικοῦ Μηνολογίου καὶ θὰ ἀναλάβῃ καὶ πάλιν ἡ
Ὁρθόδοξία ἐπανερχομένη εἰς τὸ καθεστὸς τῶν θε-
μελιωσάντων αὐτὴν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Πατέ-
ρων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Διότι ὁ Χριστὸς
εἶπεν Ἐγὼ εἰμὶ τὸ Α καὶ τὸ Ω, δηλ. ἡ Ἀρχὴ καὶ
τὸ Τέλος.

Τὰ δὲ ζιζάνια τὰ παρεμπροσθέντα καὶ ἐμποδίζοντα
τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
καθὼς τὰ παρίστανται τῶν Ραδιοφώνων τὰ ὁποῖα πα-
ρακαλοῦσι τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῶν, δηλ.
αἱ αἱρέσεις καὶ οἱ νεωτερισμοί, ὡς μὴ φυνευθέντα
ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς ὅστις ἀποτελεῖ ὅλον τὸ
πλήρωμα τῆς εὐωδίας καὶ τῆς χαρᾶς, θὰ ἐκριζωθῶ-
σιν κατὰ τὸ ρῆμα τοῦ Θεανθρώπου εἰπόντος «*πᾶσα
φυεῖα ἢ οὐκ ἐφύτευσεν ὁ Πατὴρ μου ἐκριζωθή-
σεται*». Θὰ ἐκριζωθῶσι τὰ ζιζάνια, ὡς ἐξερωζώθη
καὶ ἡ ἐπίφασις Εἰκονομαχία ἡ ὁποία ἐπὶ 100 καὶ
πλέον ἔτη ἐτάραξε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ

ὁποία ἐπλάνησε Βασιλεῖς καὶ Πατριάρχας, οἵτινες
κατεδίδωκαν τοὺς πιστοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ οἵτινες
ἐτίμων τὰς Ἀγίας Εἰκόνας.

Εἶναι δὲ γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας, διὰ ὃ ἀντί-
δικοςήμων διάβολος διὰ τῆς Ἐκκλησίας πολέμῳ τὴν
Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 19 Μαΐου 1960 ὁρθ. ἑορτ.

Σταῦρος Ἀγραφιώτης
Δικηγόρος

Ἡ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ἡ ΣΥΣΤΗΜΑ ΙΕΡΑΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΙΚΗΣ,

(Μητροπολίτου ΚΥΘΗΡΩΝ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ)

Καὶ ποῦ ἔλειπε ἀπὸ τὴν Βιβλιοθήκῃ τοῦ Ὁρ-
δοξοῦ ἦτο καὶ τὸ βιβλίον, ποῦ θὰ ἀνέπτυσσε συστη-
ματικὰ τὸν θεοσώστατο θεσμό τῆς Ἐξομολογήσεως.
Ἡ ἑλλειψίς αὐτῇ ἀναπληροῦται ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ
Μητροπολίτου Κυθήρων. Βιβλίον πολυσέλιδον (600
περίπου σελίδων) ἐκθέτει μὲ σαφηνείαν τὴν ὀρθόδο-
ξον περὶ ἁμαρτίας διδασκαλίαν, τὰς συνεπείας αὐτῆς
καὶ τὴν ἀνορθωτικὴν ἀξίαν τῆς ἐξομολογήσεως. Ἀ-
κόμη ἐν τῷ περιουδαστῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἐκτίθεται
καὶ ἡ πρακτικὴ τῆς ἐξομολογήσεως, δηλαδή ἡ θερα-
πεία ἐνός ἐκάστου ἁμαρτήματος καὶ τὰ ἐπιβαλλόμενα
ἐπιτήμια. Τὸ ὅλον θέμα ἀποστάζει τὸ λεπτόν ἄρωμα
τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως
βοηθῇ τὸν ἀναγνώστην νὰ συλλάβῃ τὸ νόημα τῆς ἐξο-
μολογήσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς συγχρόνου πραγμα-
τικότητος. Εἰς τὸ τέταρτον τμήμα ἀναφέρει τὰ περὶ
ἐξομολογήσεως τῶν κληρικῶν καὶ τὰς εἰδικὰς εἰς ἐ-
κάστην περίπτωσιν ποινὰς.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὸ βιβλίον εἶναι πολύ-
τιμον καὶ ἀπαραίτητον εἰς τὸν κληρικόν, τὸν ὁμιλη-
τὴν, τὸν οἰκογενειάρχην, τὸν διανοούμενον, τὸν ἐπι-
θυμοῦντα καὶ ἐπιδιώκοντα τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς
του. Ἐκδόσεις «ΠΗΓΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ»
(Κάνιγγος 32—Ἀθήναι).

Ο ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΣ

Ἡ ὀρθόδοξία ἐναντίον τοῦ Παπισμοῦ καὶ τῆς Οὐνίας

(ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΙΕΡΙΟΥ προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς
Χριστοπολιτείας)

Πολύ ὑπόπτως κινεῖται καὶ πάλιν ὁ Παπισμὸς
πρὸς ὑποδούλωσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ρί-
πτων καὶ πάλιν τὸ ριγηλὸν σύνθημα τῆς «Ἐνώσεως»
εἰσέρχεται ὡς Δούρειος Ἴππος εἰς τὴν ἱερὰν Ἀκρόπο-
λιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁδηγούμενος ὑπὸ τῆς ἐξωμότου
Οὐνίας. Καὶ ὁ πολλοὶ χάσκουν. οἱ περισσότεροι ἀ-
διαφοροῦν, οἱ μὴ γνωρίζοντες χειροκροτοῦν!

Ἀλλ' ἰδοὺ ὁ ὀξύς κάλαμος τοῦ κ. Ἀν. Πιερρίου,
ὡς χειρουργικὴ μάχαιρα, καταξασχίζει τὴν προβά-
τειον δорάν καὶ ἀποκαλύπτει τὸν λόκον. Εἰς τὸ ἐκ
220 περίπου σελίδων σύγγραμμα τοῦ ἐκθέτει ἀγιογρα-
φικῶς, ἱστορικῶς καὶ δογματικῶς τὰς πλάνας τοῦ
παπισμοῦ καὶ συνοψίζει τὴν ὅλην ὀρθόδοξον διδασκα-
λίαν.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς εἶναι ἀπολύτως ἀπαραί-
τητον τὸ βιβλίον τοῦ κ. Πιερρίου ἐν ὅφει τῆς διοργα-
νουμένης κατὰ τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως συνωμο-
σίας. Εἶναι μία ἀπολογητικοδογματικὴ μελέτη δυνα-
μένη νὰ διαφωτίσῃ τοὺς πάντας (Ἐκδόσεις «ΕΛΛΗΝΙ-
ΚΗΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ» Ἀθήναι).

Ἡ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ

ΑΣ ΑΚΟΥΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΝ

Καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ὁλοὺς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθὺς ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Ματθ. Δ', 21-22

Τι περίεργος τύπος ὁ αὐτός ὁ Ναζαρινός! Ἦταν θὰ ἐσκέφθησαν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὰς ἀρχὰς διὰ τὸν Διδάσκαλον.

Τι μεγαλεῖον ἔχει εἰς τὸ κάθε τι! Αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουν οἱ αἰῶνες.

Κατάπλητος μένει ὁ ἄνθρωπος ὅταν κυττάξῃ κατὰματα τὸν Ἰησοῦν. Κατὰματα σημαίνει ν' ἀνακαλύψῃ κανεὶς τὸ ἀληθινὸ βάθος τοῦ λόγου Του καὶ τῆς πρόξεώς Του.

Βάθος; Θὰ ἐρωτήσουν οἱ ἐπιπόλαιοι. Ποῦ εὐρήκατε τὸ βάθος εἰς αὐτὸν τὸν ἀπλοῖκόν ἄνθρωπον; Δὲν εἶδατε πῶς συμπεριφέρεται; Ὅπως θὰ τὸ ἔκανε ἓνας κοινὸς ἄνθρωπος.

Ἀκριβῶς! Τὸ βάθος τοῦ Σωτῆρος εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀπλότητά του. Αὐτὸς ποῦ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν παρουσία του διὰ τῆς δυνάμεώς Του, νὰ καταπλήξῃ τὸν ἄνθρωπον καθὼς τοὺς μαθητὰς του εἰς τὸ θαῦμα, νὰ κινήσῃ τὰς λεγεώνας τῶν Ἀγγέλων Του, νὰ συγκαλονίσῃ τὸ σύμπαν, ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον ἄπλο, μὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ πατρός, μὲ τὴν στοργὴν τοῦ Δημιουργοῦ, μὲ τὴν μεγαλοψυχίαν τοῦ Λυτρωτοῦ διὰ νὰ κερδίσῃ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴν πειθῶ καὶ ὄχι μὲ τὴν ρομφαία.

Ἔρχεται ὡς δρόσος, ὡς αὔρα καὶ ὡς ριπὴ οὐρανίας γλυκύτητος. Μέσα ὅμως ἀπὸ τὴν λιτότητα τῆς ἐκφράσεώς του ἀναπηδᾷ ἓνα κοσμοϊστορικὸ νόημα.

Δεῦτε ὀπίσω μου λέγει εἰς τοὺς φαράδες τῆς Τιβεριάδος. Ὡστε δὲν ἀνεζήτησε ὁ Κύριος τοὺς μαθητὰς Του εἰς τὴν τάξιν τῶν μορφωμένων, τῶν πλουσίων, τῶν ἰσχυρῶν; Ὁχι.

Καὶ αὐτοῦ ἀκριβῶς εὐρίσκεται τὸ μεγαλεῖον Του. Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐτάζει καρδίας καὶ νεφροὺς ἐγνώριζε, ὅτι μέσα εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀσημότητα τῶν μαθητῶν του κρύπτεται ἡ φλογερὴ τους καρδιά.

Εἰς τὴν ἀπλότητά τους ἡ ἀκατανίκητος δύναμις τῆς αὐτοθυσίας. Καὶ ὁ Κύριος ἔδειξε ἔκτοτε ἀπὸ ποῦ ἀναβλύζει ὁ ἀστείρευτος ποταμὸς τῶν μαθητῶν του. Δεῦτε ὀπίσω μου λέγει πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ οἱ ἄσημοι οἱ πλοῖ, οἱ καταφρονημένοι γίνονται ἀπόστολοι ἁγῆς πρὸς ἀγνῆς ἰδέας, τῆς μόνῃς ἀληθείας.

Οἱ δὲ εὐθὺς ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Πόση ἀκτινοβολία διεισδυτικὴ ἔπρεπε νὰ εἶχε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου! Δὲν τοὺς ὑπεσχέθη κάτι, δὲν τοὺς ἀνέπτυξε τὸ πρόγραμμά Του. Καὶ ὅμως μέσα τους ἔφεξε ἡ νέα ἡμέρα. Πόσα πράγματα, ἀλήθεια, ὁ ἄνθρωπος δὲν τὰ

καταλαμβάνει μὲ τὴν διάνοησιν, μὲ τὴν ψυχὴν καὶ ὄχι μὲ τὸ λογικόν. Καὶ ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου εὐρίσκεται εἰς τὸ νὰ κερδίξῃ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ λογικὸ μᾶς ἀπομακρύνει πολλὰς φορὰς ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, ἡ ψυχὴ μᾶς μαγνιτισμένη ἀπὸ τὴν λάμψη καὶ τὸ κάλλος τοῦ Σωτῆρος μᾶς φανερώνει ὁλόσωμον τὴν ἀλήθειαν. Τὴν ἀλήθειαν ποῦ ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀναζητεῖ παντοῦ ἐνῶ αὐτὴ ὑπάρχει εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀπλοῦ ἀλλὰ μεγαλειώδους Ἐκείνου Ναζωραίου: Δεῦτε πρὸς με πάντες.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΘΕΥΓΟΥΝ

ΣΟΦΙΑ ΚΗΡΥΚΟΥ

Τὴν 23ην τοῦ Μαΐου ἐ.ε. π. ἡμ. ἐξεδήμησεν πρὸς Κύριον ἀφοῦ πρῶτον ἐκοινώνησε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἡ Σοφία Κηρύκου, σύζυγος τοῦ ἀειμνήστου Βασ. Κηρύκου. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Πλήθη κόσμου συγκινηθέντα ἐκ τοῦ γεγονότος ἔσπευσαν νὰ δώσουν τὸν τελευταῖον χαιρετισμὸν εἰς τὴν μεταστάσαν.

Τὸ σκήνωμα αὐτῆς μεταφέρθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μοσχὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Λουτρακίου, ὅπου κατόπιν τρισαγίου, ὅπου ἐψάλη, καὶ τοῦ ἐκφωνηθέντος ἐπικηδείου ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Στεφάνου Τσίκουρα ἐτάφη ἐν αὐτῇ.

Τοῦτο ἦτο ἐπιθυμία τῆς μεταστάσης. Εἴθε ὁ Κύριος ν' ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς εἰς δὲ τοὺς οἰκείους χάριση τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Λαβὼν γινώσκιν ἡ Π.Θ.Ε.Ο.Κ. τοῦ θανάτου τῆς ἀειμνήστου Σοφίας Κηρύκου ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 8 Ἰουνίου ἐ.ε. ὁ πρόεδρος κ. Κόττης ἐξέφρασεν τὴν λύπην ὁλοκλήρου τοῦ σώματος καὶ ῥυχήθησαν ἅπαντες τὴν αἰώνιαν μνήμην τῆς μεταστάσης.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ἀντώνιον Ζούλιαν Α' ἀντιπρόεδρον, Κωνσταντῖνον Κόμνιον Β' ἀντιπρόεδρον καὶ Στέργιον Παπαγιαννοῦ-λη σύμβουλον, ἐπισκεφθῶσιν τὸν υἱὸν αὐτῆς κ. Β. Κηρύκον καὶ ὑποβάλωσι ἐγγράφως τὰ συλλυπητήρια τῆς Ὁργανώσεως.

ΜΟΝΑΧΟΣ ΜΗΝΑΣ ΖΑΧΑΡΑΣ

Ἡ παλαιὰ φρουρὰ τῶν ἑλλοτῶν ἀγιορειτῶν πατέρων ὑπέστη μίαν νέαν ἀπώλειαν. Ἀπώλεια, ἣς ἔχει τὸν ἀντικειμένον της εἰς ὅλον τὸ σῶμα τῆς αγωνιζομένης ὁρθοδόξιας. Διότι τὸ ὄρος εἶναι ἡ ζωὴ καὶ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καθαρότητος.

Ἀπὸ τὴν Νέαν Σκήτην μᾶς ἦλθε τὸ ὀδυνηρὸν μήνυμα. Ὁ πατὴρ Μήνας Ζαχαρᾶς, ἀγωνιστὴς καὶ ὑπέρμαχος ἑλλοτῆς ἐξεδήμησεν πρὸς Κύριον. Ἡ εὐδοκία συνεκίνησε πάντας, καὶ ὄχι μόνον συνεκίνησε ἀλλὰ καὶ θὰ ἐμπνεύσῃ νέον θάρρος ὥστε νὰ εὕρῃ πολλοὺς συνεχιστάς.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ εἴχεται ὅπως ὁ μισθοποδοτὴς Κύριος ἀμείψῃ τὸν ἕλλον τοῦ τέκνου Του.

ΕΛΕΝΗ ΔΗΜΗΤΣΑ

Ἀπεβίωσε εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκηδεύθη εἰς Λάρισα εἰς ἡλικίαν 52 ἐτῶν ἡ ἐκλεκτὴ ἀδελφὴ Ἑλένη Δημητσα. Αὕτη ὑπῆρξεν μία ἀπὸ τὰς πλέον ἐνθέρμους ἀγωνιστρίδας τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ πολλάκις ὁ Ἀειμνήστος ἅγιος Πρόεδρος μας, εἶχε παραμείνῃ ἐν τῇ οἴκῃ της φιλοξενούμενος, κατὰ τὰς ἐν Λαρίσῃ ἐπισκέψεις του.

Εὐχόμεθα ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐν σκηναῖς δικαίων, ἐν κόλποις Ἀβραάμ.

Εἰς δὲ τὰ πονεμένα παιδιὰ της εὐχόμεθα τὴν θείαν παρηγορίαν, διὰ τὴν ἀδόκητον ἀπώλειαν τῆς προσφιλοῦς τῶν μητρὸς.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Διὰ τὴν καρποφόρον περιοδείαν τῶν Ἱερῶν μας πατέρων Θεοφίλου καὶ Διονυσίου ἐν Μακεδονίᾳ ἐγγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον. Ἀνωτέρω οἱ Ἱερεῖς μας περαιοῦνται ὑπὸ τοῦ πλαισίου ἀγάπης κληρικῶν καὶ λαϊκῶν στελεχῶν τῆς Μακεδονικῆς Πρωτευούσης.

ΑΦΙΞΙΣ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν εὐρίσκονται εἰς Ἀθήνας οἱ ἐκλεκτοὶ ἀγωνισταὶ καὶ πρωταθληταὶ τῆς Ὁρθοδόξιας Μακεδονίας κ.κ. Νικολάου: Ἡλίας πρόεδρος τοῦ Παρατηρητήριου Θεοφάνους καὶ Κοσμάς Παναγιώτης ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ.

Τὰ ἐν λόγῳ στέλγει τῆς μακεδονικῆς πρωτευούσης συνεσκέφθησαν ἐν ἀγαθῇ συμποσίᾳ μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς πρῶτον τὸ ὅποιον ἐξασφαλίζει τὴν καρποφορίαν τῆς κοινῆς προσπάθειας.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδόξιας» χαίρει μὲν ἰδιαίτερα ἀδελφικά αἰσθήματα τοὺς ἀγωνιζομένους ἀδελφούς τῆς Θεοφάνειας ἐν τῇ προσώπῳ τῶν ἐκλεκτῶν ἀδελφῶν!

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Τὴν 29ην τοῦ παρόντος μηνὸς Ἰουνίου πανηγυρίζουν οἱ κάτωθι Ἱεροὶ Ναοί:

α) Ὁ Ἱερός Ναός Ἀγ. Ἀποστόλων (δόδος Ἀρτέμιωνος παρὰ τὸ τέγμα λεωφορείων Δάφνης) καὶ

β) Ὁ Ἱερός Ναός Ἀγίου Παύλου Πειραιῶς (δόδος Θηβῶν Παλαιὰ Κοκκινιά). Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς Ἱερούς Ναοὺς ἀφ' ἐσπέρας θὰ ψαλῇ ὁ Μέγας Ἐσπερινός, τὴν δὲ πρωΐαν ἡ Θεία Λειτουργία μετ' ἁγιοκλασίας.

Παρακαλοῦνται οἱ εὐσεβεῖς καὶ φιλέοργοι, ὥπως τιμῶσι τὰς πανηγύρεις.

Ἐπίσης τὴν 24ην τοῦ ἰδίου μηνὸς πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (Δουτράκι Πέρα χώρα).

Τὴν δὲ 5ην Ἰουλίου πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθηναίου παρὰ τὰ Μέγαρα Ἀττικῆς (τοῦ πατρὸς Γεροντίου Μαριόλη).

ΔΙΣΚΟΦΟΡΙΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΥΦΛΩΝ

Ὅπως κάθε χρόνον, ἔτσι καὶ ἐφέτος τὴν Κυριακὴν τοῦ Τυφλοῦ, περιήλθεν δίσκος εἰς ὅλους τοὺς ἡμετέρους Ἱερούς Ναοὺς. Τὸ προϊόν τῆς δισκοφορίας αὐτῆς συγκεντρούμενον εἰς τὰ γραφεῖα μας ἀνήλθεν εἰς δρχ. 1847. θὰ διανεμηθῇ δὲ ἐξ ἑοῦ εἰς τοὺς τυφλοὺς ἀδελφούς μας.

Ἡ Δισκοφορία αὕτη κατὰ Ναοὺς ἔχει ὡς ἑξῆς:

1) Ἱερός Ναός Ἀγίων Τριῶν Παρθένων (Βορνικῶ)	Δρχ.	118
2) Ἱερός Ναός Εὐαγγελιστρίας (Καραβᾶ)	»	120
3) » » Ἀγίου Ἀχιλλίου (Γούβα)	»	65
4) » » Μεταμορφώσεως Σωτήρος (Κυψέλης)	»	150
5) Ἱερός Ναός Ἀγ. Θεοδώρων (Ν. Σμύρνης)	»	90
6) » » Ἀγ. Ἀθανασίου (Λόφου Ἀ. ξιωματικῶν)	»	60
7) Ἱερός Ναός Εὐαγγελιστρίας (Κορυδαλλοῦ)	»	57
8) Ἱερός Ναός Ἀγίας Φιλοθέης (Πετραλώνων)	»	100
9) Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου (Ταμπουρίων)	»	210
10) Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτότου (Τσακῶς)	»	90
11) Ἱερός Ναός Ἀγ. Μηνᾶ (Ἀμφιάλης)	»	100
12) » » Ἀγ. Παρασκευῆς (Μοναστηρακίου)	»	270
13) Ἱερός Ναός Ἀγ. Ἀρτεμίου (Κορυδαλλοῦ)	»	150
14) » » Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν (Ν. Ἰωνίας)	»	150
15) Ἱερός Ναός Ἀγ. Παύλου (Π. Κοκκινιάς)	»	71
16) » » Ἀγ. Αἰκατερίνης (Πατησίων)	»	46
Σύνολον	Δρ.	1847

Ἐκ τῆς Διαχειρίσεως

Θλιβερά καὶ ἀνησυχητικὴ διεκπίστωσης

Ἡ ἐκλεκτὴ ἀδελφὴ κ. Ἰσμήνη Νικολαΐδου ἐξ Ἀμερικῆς μᾶς γράφει: «... Εἰς τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1960 εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Μεγάλης Ὁργανώσεως «ΑΧΕΠΑ» μετὰ πολλῆς λύπης μου ἐδιάβασα πῶς χάριν τοῦ Τουρισμοῦ στήν Ἑλλάδα μιὰ δλόκληρη περιοχὴ στήν Κόρινθο θὰ δοθῇ στοὺς γυμνιστὰς καὶ θὰ ἀρχίσῃ τὴν λειτουργίαν προσεχῶς! Καὶ ἐπαινεῖ τὸ γεγονός. Ἀποῦ φυσικὰ καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλλάδα νύθετέησε τόσες καὶ τόσες ἀπὸ τὶς ἀηδίες τῶν Ἀντικῶν λαῶν δὲν ἔπρεπε νὰ ὑστερήσῃ καὶ στὸν γυμνισμό! Δὲν ὑπάρχει ὑπεύθυνος Κυβέρνησις καὶ Κλήρος; Ἡ ξενομανία τῶν Ἑλλήνων δὲν ἔχει ὄρια. Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως μὲ τὴν ἀδελφὴν ἐπιστολογράφον! Ὁ Βάσις τῆς Ἑλλάδος τοῦ ὁποῦ τοῦ εἰδωλον ἀρχίζει νὰ τοποθετῇται παντοῦ καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς Ἱερούς χώρους, εἶναι ὁ Τουρισμός! Ἡ μόνη ἐλπίς, ἡ ἀντίδρασις τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ.

Τὶ ἐπιτιώκει;

Μᾶς κατηγγέθη, ὅτι Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, καθ' οὗ ἐκκρεμεῖ δίκη διὰ παράνομον βελτίωσιν βιβλιοθηκῆς γραπτῶν δοκιμῶν μετὰ τὰς ἐξετάσεις, ὁμιλεῖ βιαίως καὶ δι' ἀναρμόστων χαρακτηρισμῶν ἐναντίον τῆς κινήσεώς μας. Καίτοι εἶναι γνωστός διὰ τὴν παιδρὰν καὶ καμικὴν ἀλλασίαν του, ἐν τούτοις ἂς ἔχει ὑπ' ὄφιν του, ὅτι δὲν τὸν τιμᾷ ἡ πολεμικὴ αὐτῆ ἐναντίον συντηρητικῶν χριστιανῶν. Ἐκτός ἐὰν δὲν ἀνέχεται τὴν παρουσίαν μας εἰς τὸν πνευματικὸν ὅρον τῆς πατρίδος μας, διὰ νὰ δράσῃ ἀποτελεσματικώτερον ἢ Μασσοῦν καὶ ὁ Προτεσταντισμός.

Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ κατῆρι δὲν θὰ τοῦ τὸ κάναμεν!